

RESULTATET TÆLLER

DSF's ligebehandlingsudvalg har været rundt til branchens skoler for at tale mangfoldighed og ligebehandling. De mødte gode intentioner og efterspørgsel efter redskaber og erfaringer.

BESTYRELSEN GIK

Efter lang tids pres gik hele bestyrelsen for Aarhus Teater i december. En sejr, siger tillidsmanden, der er tilfreds med, at teatrets underskud har fået konsekvenser.

VISUEL FILMHISTORIE

Så er den kommet: Historien om de danske filmfotografer. Filmskribent Jacob Wendt Jensen har læst moppe-drengen for Sceneliv og kommer med et par smagsprøver.

JANUAR 2010 #01

MAGASINET

SCENELIV

SANG • DANS • TEATER • FILM / UDGIVET AF DANSK SKUESPILLERFORBUND

**”MAN ER ER NØDT TIL
AT ELSKE DET HELE”**

TO SKUESPILLERE OM SPRINGET TIL FILMINSTRUKTØR

Støt kulturen - brug den!

6

JAN 10:

BESTYRELSEN GIK I ÅRHUS

Bestyrelsen for Aarhus Teater valgte i december endelig at gå efter lang tids pres og et mistillidsvotum fra medarbejderne. **s. 4**

TEATRE FÅR EGNE SCENER

Både Corona la Balance, nu med det nye navn ZEBU, og Åben Dans Productions indtager i januar deres nye faste spillesteder, som også bliver åbne for andre projekter. **s. 6**

RESULTATET TÆLLER

DSF's ligebehandlingsudvalg har været på rundtur til branchens skoler for at tale om inklusion og mangfoldighed i branchen og om, hvordan skolerne kan gøre en forskel. **s. 8**

12

ET TRYGT RUM

Sceneliv har været med til morgentræning i træningssalen på Skt. Knuds Vej. Hør hvordan medlemmer og undervisere oplever træningsformen. **s. 12**

16

NÅR SKUESPILLEREN VIL INSTRUERE FILM

Charlotte Sieling og Christian Tafdrup fortæller om udfordringerne og glæderne ved at kaste sig ud i rollen som filminstruktør. Er det let eller svært, eller måske begge dele på samme tid? **s. 16**

FILMHISTORIE I BILLEDER

En moppedreng af en fagbog fortæller historien om dansk filmfotografi og om fotograferne og deres film. **s. 21**

21

HUMOR – EN ALVORLIG SAG

I en ny bog om humor reflekterer bl.a. Flemming Jensen over humorens og satirens væsen. Læs uddrag af bogen. **s. 24**

BESTYRELSE I ÅRHUS TRAK SIG

TUMULTEN I KØLVANDET PÅ UNDERSKUDET PÅ AARHUS TEATER FORTSATTE I DECEMBER OG ENDTE MED AT HELE BESTYRELSEN TRAK SIG.

Af Pia Møller Munksgaard, pmm@skuespillerforbundet.dk

DET GYLDNE KOMPAS på Aarhus Teater med bla. Anne-Vibeke Mogensen. Foto: Jan Jul

I kølvandet på et stort underskud og et mistillidsvotum fra medarbejderne endte bestyrelsen på Aarhus Teater endelig med at trække sig midt i december. Det gjaldt også den voldsomt kritiserede bestyrelsesformand og folketingsmedlem for Venstre, Kim Andersen.

Formanden havde ellers gentagne gange afvist, at han burde gå af som konsekvens af de økonomiske problemer på teatret. Også kulturminister Carina Christensen havde afvist, at underskuddet skulle have konsekvenser for bestyrelsen.

Men da de to medlemmer af bestyrelsen, som er udpeget af Kunststyrelsen, Ann Crosset og Lars Ljunggren, trak sig og fik følgeskab af Flemming Knudsen, så endte formand Kim Andersen med at meddele, at hele bestyrelsen trak sig.

Skuespillernes tillidsmand på teatret Anne-Vibeke Mogensen er glad for, at det er lykkedes medarbejderne at få bestyrelsen til at tage et ansvar for teatrets situation.

"Det er en sejr for hele branchen. Jeg kan ikke huske, at det er sket før, at nogle medarbejdere på et teater er kommet med mistillidsvotum, og det har fået konsekvenser. Vi er i vores branche meget ofte bange for at ytre os, formentlig på grund af den store arbejdsløshed, og fordi vi hele tiden får at vide, at vi ikke kan tillade os at være 'politiske'. Derfor er vi ikke vant til at tage bladet for munden, når vi synes, det bliver for meget. Her er det rent faktisk lykkedes os at skabe en forandring. Nu håber vi på at få en ny god bestyrelse, som er interesseret i teatret og som kan være en sparringspartner for vores to nye direktører," siger hun.

Allerede inden bestyrelsens afgang havde kulturminister Carina Christensen besluttet at koble eksterne økonomikonsulenter på arbejdet med redningsplanen for Aarhus Teater. De skal sammen med direktionen kulegrave teatrets økonomi. Ministeren traf beslutningen efter at have læst Kunststyrelsens redegørelse om baggrunden for teatrets økonomiske problemer.

Endvidere skal Kunststyrelsen komme med en detaljeret redegørelse for, hvordan styrelsen vil tilrettelægge et forbedret og intensiveret tilsyn med teatret.

Anne-Vibeke Mogensen mener dog ikke, at disse tiltag vil være afgørende for teatret.

"Der er i Danmark en tendens til, at vi kun vil kigge fremad og slå en streg i sandet. Men engang imellem må man tage konsekvensen af de handlinger, der er begået i fortiden. Det er udelukkende en fremadrettet handling, ministeren har foretaget, og spørgsmålet er, om det er nødvendigt, når vi har den nye ledelse og får en ny bestyrelse."

Århus Kommune har allerede udpeget en afløser for Flemming Knudsen. Det bliver kommunens nye rådmand for kultur og borgerservice, den konservative Marc Perera Christensen. Både Kunstrådet og kulturministeren skal nu også hurtigst muligt udpege nye medlemmer til teatrets bestyrelse. ■

Steen Stig Lommer i 'Under is', Café Teatret og Holland House.
Foto: Thomas Petri

TEATERPOKALEN TIL STEEN STIG LOMMER

Foreningen danske Teaterjournalister uddelte i december sine prestigefyldte teaterpriser. I år gik den største pris på 50.000 kr., Teaterpokalen, til skuespilleren Steen Stig Lommer for sin rolle i Café Teatrets og Hollands Houses version af den tyske dramatiker Falk Richters 'Under is'.

Instruktøren Thomas Bendixen fik prisen Teaterkatten, der i år var på 25.000 kr. for bl.a. 'Libertineren' på Grønnegårds Teatret. Endelig gav teaterjournalisterne deres Initiativpris til organisationen Teaterbilletter.dk for deres vedholdende forsøg på at fastholde et samlet billetformidlingssystem for teatrene samt for etableringen af teaterportalen Scenen.dk. Initiativprisen er på 15.000 kr. ■

DANSEVISION KLAR

Så ligger Dansevisionen fra Statens Kunstråds Scenekunstudvalg færdig. Visionen er blevet til i kølvandet på en dansekongress i Dansehallerne i maj sidste år. På baggrund af diskussionerne på kongressen, er udvalget kommet frem til fem anbefalinger:

■ **Dansemetropoler:** Danseområdet bør have selvstændige produktionshuse, så der kan produceres og vises dans på lige fod med taleteatret.

■ **Formidling:** Børn og unge skal i berøring med dansen både som publikum og som udøvere.

■ **Dans for livet:** En forbedring af muligheder for træningsfaciliteter, produktion og workshops for dansere på alle niveauer og tidspunkter i deres karriereløb.

■ **Coproduktioner:** Der skal udvikles bedre muligheder for at coproducere - både nationalt og internationalt.

■ **Et nyt arbejdsmarked:** Overenskomster for dansere bør udvikles, så deres generelle vilkår på arbejdsmarkedet forbedres.

Formanden for Scenekunstudvalget Mikkel Harder Munck-Hansen siger:

"Vi har i flere forbindelser påpeget, at det er et problem, at Statens Kunstråds Scenekunstudvalg stort set er dansens eneste støttemulighed. Det skaber en ulighed i forhold til taleteatret. Med dansevisionen lægger vi op til samarbejde og finansiering fra flere fronter, så området får reelle muligheder for at udvikle sig."

Hele visionen kan læses på www.kunst.dk.

TEATER-RAPPORT FORSINKET

■ Rapporten fra regeringens teaterudvalg bliver forsinket. Ifølge den oprindelige plan skulle det lille tremandsudvalg have afleveret sin rapport inden udgangen af 2009, men nu vurderer formanden for udvalget Lars Seeberg, at den tidligst bliver offentliggjort omkring 1. februar.

Ud over Lars Seeberg, der er kunstnerisk konsulent og tidligere formand for Teaterrådet, består udvalget af tidligere teaterchef ved Dramaten i Stockholm Staffan Valdemar Holm og teaterredaktør på Politiken Monna Dithmer.

Udvalget har ifølge kommissoriet fået til opdrag at formulere en vision for scenekunstrådet som helhed, se nærmere på en række konkrete spørgsmål samt give et bud på, hvordan nuværende og fremtidige udfordringer skal tackles. Udvalget skal desuden bidrage med forslag til en eller flere modeller for scenekunstrådet, som kan sætte en bedre og enklere ramme for området end den eksisterende. Det samlede forslag fra udvalget skal ifølge kommissoriet være udgiftsneutralt. ■

Fra Åben Dans' ungdomsforestilling "Ind under huden". Foto: Åben Dans / presserum

TEATRE FÅR EGNE SCENER

CORONA LA BALANCE HAR FÅET NYT NAVN OG RYKKER I JANUAR IND I NYE FASTE RAMMER PÅ AMAGER. OGSÅ ÅBEN DANS I ROSKILDE TAGER SIN NYE SCENE I BRUG.

Af Pia Møller Munksgaard, pmm@skuespillerforbundet.dk

■ Helt nyt navn og nyt, stationært spillested. Sådan starter 2010 for det tidligere Corona la Balance, der har ændret navn til ZEBU og den 21. januar indvier sit nye teater på Øresundsvej 4 på Amager. Indvielsen markeres med en tre dage lang H.C. Andersen kavalkade, hvor alle forfatterens eventyr opføres af en række forskellige kunstnere.

Corona la Balance blev fra sommeren 2009 lille storbyteater i København i kølvandet på den teaterrokade, der lukkede Kaleidoskop. Nu, hvor det tidligere Røde Kro Teater på Amager efter en ombygning kan indtages, er de klar til at virkeliggøre visionen for det nye københavnske børneteater, der altså kommer til at hedde ZEBU – både en forkortelse af 'scenekunst for børn og unge' og navnet på den hellige ko i Indien.

"At få et fast spillested har været et ønske hos os i årevis. Allerede da vi blev statsensemble, ønskede også Scenekunstudvalget, at vi fik et centralt sted i København, men de havde ikke penge til det. Det giver os en hel masse muligheder, som vi ikke havde før, men det betyder også, at vi nu skal lære at drive et stationært teater," fortæller Jørgen Carlsund, der sammen med Marc van der Velden udgør ZEBU's kunstneriske ledelse.

Hvor Corona la Balance tidligere skulle sælge et antal forestillinger til nogle teaterforeninger rundt omkring i Danmark, skal ZEBU ud og sælge enkeltbilletter til det brede publikum på Amager og i København.

"ZEBU skal simpelthen brandes på en helt anden måde. Når Corona la Balance spillede på Randers Egnsteater, tænkte publikum jo ikke over, at det var os. De gik bare i Randers Egnsteater, og det samme, når vi spillede på Det Kongelige Teater. Nu skal vi planlægge et kontinuerligt repertoire med egne forestillinger og gæstespil, og for hver forestilling skal vi ud og tænke i målgrupper og markedsføring, som rammer lige præcis de rigtige. Derfor er navnet rigtig centralt, og vi syntes Corona la Balance var for langt og for svært at huske," siger han.

Jørgen Carlsund understreger, at ZEBU vil være børneteater for hele hovedstaden, men samtidig også i høj grad et lokalt teater på Amager.

"Der ligger ikke andre teatre på Amager af vores type, og det er en kæmpe bydel. Vi har allerede gode lokale kontakter i Amager Kulturpunkt, med Børnekulturhuset og Amager Bio, som alle herude kender. Og vi gør rigtig meget for at skabe

ALLE VIL HA' KULTUR TIL ALLE

■ Både kulturminister Carina Christensen og Socialdemokraterne er kommet med udspil, der skal sikre, at kulturen når ud til alle danskere.

Ministerens godt 40 sider lange udspil indeholder en række tiltag fra ministeriets side, inden for forskellige områder, f.eks. brugerinddragelse, mere viden om ikke-brugere, kulturens betydning for børn og unge, åbne og tilgængelige kulturinstitutioner og mediernes formidling af kunst og kultur. Alt i alt en række fornuftige tiltag, som da også har fået en positiv modtagelse af Socialdemokraterne, som også selv har fremlagt 12 konkrete tiltag, der skal sikre, at flere danskere bruger kulturtilbuddene. Socialdemokraterne foreslår bl.a., at man indfører halv-prisdage på teatrene, at der skal være en pligt til at integrere kunst og kultur i nye offentlige byggerier og i personalepolitikken på arbejdspladserne og at der stilles statslige eller kommunale garantier for lånoptagelse til de små biografer, så de kan investere i ny teknologi. Scenekunst fylder i øvrigt ikke særlig meget i nogle af visionerne – formentlig fordi alle afventer et udspil fra regeringens teaterudvalg, der barsler med sine visioner omkring 1. februar. ■

“Dansen bliver meget mere synlig og ikke gemt bag lukkede mure i kolde haller. Nu er der et hus, og i det hus bliver der danset.”

Lisbeth Klixbüll, teaterleder Åben Dans Productions

flere lokale kontakter og samarbejder med skoler, biblioteker og institutioner.”

ZEBU skal lægge scene til mindst to gæstespil hver sæson – ifølge Carlsund bliver det formentlig flere. Teatret vil også huse festivaler og andre begivenheder som f.eks. kunne være børne- og ungdomsgrupper, der gæsteoptræder på scenen, som er en 'black box', der er godkendt til maks. 150 publikummer.

ROSKILDES DANSEHUS

Efter i to år med teaterleder Lisbeth Klixbülls ord "at have rykket rundt fra hal til hal" i Roskilde Kommune, indvier Åben Dans Productions 19. januar sin egen faste scene i en gammel laboratoriebygning i Roskildes nye kreative og musiske bydel 'Musicon'. Der bliver plads til 125 tilskuere i salen, og ud over Åben Dans' forestillinger, vil man også kunne finde en stor del af den lokale teaterforenings professionelle børneforestillinger samt både dans, teater og evt. nycirkus for voksne.

"Teaterforeningen vil nok bidrage med mellem 12 og 20 forestillinger om året, og dertil kommer så Åben Dans' 24 forestillinger. Og så håber vi da også, at dansegrupperne fra København har lyst til at komme forbi og lave forestillinger hos os. Jeg tænker primært på dans, men det kan også godt være nogle typer teater og performance. Det skal bare passe under overskriften 'kropskunst og kreativitet'," siger Lisbeth Klixbüll.

Åben Dans' første premiere på den nye scene bliver til februar med forestillingen 'Show Real', instrueret af Thomas Eisenhardt, med musik af Master Fatman og med danserne og performerne Therese Glahn, Ole Birger Hansen, Mathilde Wendelboe Dresler og Pierre Enaux.

Lisbeth Klixbüll fremhæver, at den faste scene både betyder arbejdsro for teatret, og at de kan komme i gang med at opbygge det samlede miljø omkring dans og kropsudfoldelse, som hele tiden har været planen med egnsteatret i Roskilde.

"Vi kan på en helt anden måde skabe et miljø for Åben Dans. Vi får et sted, hvor man kan gå forbi og se dansende mennesker. Dansen bliver meget mere synlig og ikke gemt bag lukkede mure i kolde haller. Nu er der et hus, og i det hus bliver der danset. Og publikum vil tænke på det som en scene

og spørge: "Hvad sker der i Laboratoriet i dag? Er det Åben Dans eller måske noget helt andet?," siger Lisbeth Klixbüll.

En del af Åben Dans' projekt er også at skabe et stærkt undervisningsmiljø omkring dansescenen, som i løbet af ugen vil blive brugt til undervisning af børn. Allerede til marts indtager de første børnedansehold den nye scene i Roskilde. ■

'Historien om en mor' på Corona La Balance med bl.a. Jørgen Carlsund. Foto: Jens Hemmel

DET ER RESULTATET DER TÆLLER

**BRANCHENS SKOLER ER ENIGE OM, AT DE HAR ET ANSVAR FOR AT
FREMME MANGFOLDIGHED OG INKLUSION. DER ER MASSER AF GODE
INTENTIONER, MEN REDSKABER OG ERFARINGER SAVNES.**

Af Pia Møller Munksgaard, pmm@skuespillerforbundet.dk

Illustration: Sara Houmann Mortensen.

De blev mødt med interesse, velvilje, kaffe og frisk frugt, skuespillerne Hassan Preisler og Sandra Yi Sencindiver, da de i løbet af efteråret på vegne af DSF's ligebehandlingsudvalg var på turné rundt til landets teaterskoler, filmskolen og dramatikeruddannelsen for at tale med rektorerne. På Filmskolen og Statens Teaterskole var lederne af de forskellige linjer også med til møderne.

Formålet har været at undersøge, hvordan skolerne forholder sig til ligebehandling og inklusion på de områder, hvor de kan gøre en forskel.

"Det var vores indtryk, at det på skolerne står lidt bedre til med at repræsentere mangfoldigheden, end det gør i branchen. Vi ønskede derfor at høre, hvad man gør på skolerne for at opnå denne større diversitet, hvad man vil gøre i fremtiden for fortsat at sikre den, og hvordan man i det hele taget betragter emnet: hvorfor ønsker man overhovedet mangfoldighed," fortæller Hassan Preisler.

Formålet med turen er at lave en slags 'good-practice'-manual, som kan give skolerne og branchen inspiration.

BETÆNDT DEBAT

DSF's hovedfokus på møderne var på køn og etnicitet, selvom også handicap, alder, politisk og religiøs overbevisning blev berørt.

“Vi vil gerne mødes med skolernes rektorer med jævne mellemrum for at følge, hvordan det skrider frem med at nå de mål, de forskellige skoler har sat sig. Hvad lykkes? Hvad er svært at opnå?”

Sandra Yi Sencindiver, DSF's ligebehandlingsudvalg

Der er ingen elever med handicap på nogen af skolerne. Med hensyn til køn fordeler eleverne sig 50/50 procent, og på etnicitetsområdet afspejler flere af skolerne det omgivende samfund, mens andre slet ikke gør.

"Generelt har alle taget meget positivt imod os. Der er ikke nogen, der er uenige i, at alle skal have lige behandling, men bevæggrundene, erfaringsgrundlaget og ikke mindst bevidsthedsniveauet omkring problematikken har varieret meget, fortæller Sandra Yi Sencindiver og tilføjer:

"Men som udgangspunktet er der typisk to indfaldsvinkler. Den ene handler om ikke at være skyld i diskrimination, om at afspejle samfundets mangfoldighed og skabe en åben og lige skole for så mange som muligt. Den anden indfaldsvinkel afspejles i en holdning om, at kunstens overlevelse og berettigelse er afhængig af inklusion og mangfoldighed, fordi der ellers er vigtige historier, der går tabt. Kunsten bliver fattigere og kun tiltænkt en del af befolkningen."

Hassan Preisler fortæller, at de også flere steder blev modtaget med en lille smule skepsis eller frygt. Som én rektor formulerede det: "Det er en betændt debat, og man er bange for at blive skudt i skoene, at man er racist, hvis man ikke siger og gør noget helt bestemt".

"Jeg oplever, at der er en hel del frygt og dårlig samvittighed, når man diskuterer de her emner, og derfor må man gå på listesko, når man tager dem op. Folk kan reagere meget voldsomt, når ordene "diskrimination" og "ligebehandling" kommer på bordet," siger Hassan Preisler.

En af de ting, der altid nævnes som forsvar for ikke at have gjort det 'godt nok' er 'den kunstneriske frihed'. Hassan Preisler siger:

I forhold til debatten om diversitet, så er det lidt de samme argumenter, jeg oplever, som under karikatur-krisen, hvor man mente, at der er et modsætningsforhold mellem god opførsel og ytringsfriheden. Men både ytringsfriheden og den kunstneriske frihed skal jo kunne fungere i sammenhæng med noget andet. Og i forvejen tillader vi jo alle mulige begrænsninger i vores kunstneriske frihed, fx økonomi, producentens behov, trends, de fysiske rammer, publikums ønsker osv, så hvorfor ikke hensynet til kulturens mangfoldighed og vores demokrati "

DEMOKRATI OG KUNST

Den generelle opfattelse på skolerne er, at det er nødvendigt at gøre noget for at skabe større mangfoldighed. Tingene vil ikke ske af sig selv. Hvis man fx ikke er opmærksom på sine egne indbyggede vaner, når man ser på kandidater under optagelsesprøverne, så ender det med, at man tager den samme type elever ind år efter år.

"Man må se på sig selv og sit optagelsesudvalg. Det er resultatet, der tæller, ikke intentionerne. Desuden var der mange, der talte om, at det er nødvendigt at lave opsøgende arbejde i forhold til farvede elever, fordi mange af dem ikke oplever, at skolerne og branchen er til for dem. Derfor er ansøgerfeltet ret lille, når det kommer til etnicitet. På kønsområdet fordeler det sig i hovedreglen sådan, at der er flest kvindelige ansøgere, men at man

sørger for, at der er lige mange mænd og kvinder - igen i hovedregler - der kommer ind. Man kvoterer, uden at have formuleret det, på kønsområdet. Men når samtalen kommer ind på kvoter, så er der ellers stor modvilje. Skolerne mener ikke, det er vejen frem," siger Hassan Preisler.

Han og Sandra Yi Sencindiver mener at skolerne har et ansvar for at få gadens mangfoldighed ind på scenen, lærredet og tv-skærmen - af to årsager: en demokratisk og en kunstnerisk.

Som en af de personer, de talte med, formulerede det: "Der er en korruption i den politiske konsensus. Vi kan ikke være en kunsthøjskole i en demokratisk stat, hvis vi, skolen, ikke er demokratisk. Kan vi overhovedet kalde os et demokrati, hvis vores kulturinstitutioner ikke er demokratiske? Der opstår unødvendige spændinger i samfundet, når der er grupper, der ikke kan komme til udtryk."

Og en anden sagde:

"Det er spændende med de særlige blik, som minoriteter kan have på samfundet. Naturligvis sejrer talentet i sidste ende, men vi har en indbygget nysgerrighed overfor særlige stemmer og oprindelser, da de jo besidder evnen til at perspektivere på ny."

TRADITIONSBUNDEN BRANCHE

DSF's ligebehandlingsudvalg arbejder på at skabe et offentligt billede i medierne, der viser et Danmark af i dag - og ikke af i går. At vise, at alle typer mennesker kan være en del af det danske kulturliv og at de kan se, at det er muligt for dem at blive læge, politiker, betjent eller reklamebureauchef, for det har de lige set på lærredet eller en teaterscene godt kunne lade sig gøre.

"Vi ved fra en stor amerikansk undersøgelse, at kulturlivet spiller en enorm rolle i forhold til udvidelse af normaliteten og inklusion. Undersøgelsen viste, at hovedårsagen til, at Obama kunne vælges som præsident af den store hvide middelklasse, var, at de op til valget var blevet bombarderet med et solidt image af en sort, troværdig, etisk, dygtig og intelligent præsident i tv-serien '24 timer'," siger Hassan Preisler.

Ifølge ham er næste skridt på vejen er, at vi i Danmark begynder at overveje, om vi skal have formuleret en inklusionspolitik for kulturområdet. Flere af skolerne gav udtryk for, at deres elever mødes af en branche, der er meget traditionsbunden og stereotyp.

"Det er hårdt for kvinder og elever med anden etnisk baggrund at konfronteres med teatrene og film- og tv-miljøet. Den accept, de oplever på skolerne, er sjældent at finde i branchen. En formulerede det sådan her: "Det er klart, at vi alle arbejder med bestemte 'typer' (...). Det, vi skal sikre os, er, at de ikke må gå hen og blive træge eller samfundsskadelige," forklarer Hassan Preisler.

Rundturen har resulteret i, at flere skoler allerede har inviteret Ligebehandlingsudvalget tilbage for at tale om problemstillingen med eleverne. Dels for at dele erfaringer, komme med konkrete redskaber og diskutere mulighederne for selv at gøre sin indflydelse gældende.

"Vi vil gerne mødes med skolernes rektorer med jævne mellemrum for at følge, hvordan det skrider frem med at nå de mål, de forskellige skoler har sat sig. Hvad lykkes? Hvad er

svært at opnå? Hvilke erfaringer gør de sig? Vi forestiller os, at forbundet kan fungere som sparringspartner og en slags videndelingssystem. Vi indsamler viden og erfaring, som kan inspirere og komme alle til gode," siger Sandra Yi Sencindiver og tilføjer:

"Vi vil også gerne tale med eleverne hver andet eller tredje år. Hvis vi kan skabe en kultur omkring ligebehandling og inklusion, så er der en god mulighed for, at vi i fællesskab kan skabe en branche, der afspejler Danmarks mangfoldighed og diversitet - og dét er bestemt det bedste fundament for original og vedkommende kunst." ■

Sandra Yi Sencindiver og Hassan Preisler sidder begge i DSF's ligebehandlingsudvalg og har for udvalget besøgt branchens skoler. Ligebehandlingsudvalget har som et af sine mål at føre en konstant dialog med branchen om ligebehandling og mangfoldighed. Formand for DSF's ligebehandlingsudvalg er Johannes Mannov, og de øvrige medlemmer er: Ole Jacobsen, Mette Frank, Laura Bro, Thomas Chaaning, Ellen Nyman, Andrea Vagn Jensen og Bo Hårdell.

SKOLERNES TILTAG

Tiltag, som skolerne enkeltvis er i gang med – eller vil søsætte i fremtiden:

- Oversætte skolematerialet til andre sprog, så forældrene til potentielle elever kan læse om skolen.
- Være opmærksom på, at optagelsesudvalgene, om ikke selv afspejler diversiteten, så i det mindste har én person, der har sit fokus på at sikre den.
- Invitere farvede skuespillere til skolerne for at tale om, hvilke ting, man skal være opmærksom på, når man kommer ud i branchen.
- Formulere en tekst, som placeres synligt på hjemmesiden, m.m. som opfordrer alle til at søge på trods af fx etnisk oprindelse.
- Formulere en bevidsthed om, at kulturen nyder godt af mangfoldigheden.
- Overveje kvoter, hvis der ikke sker noget af sig selv.
- Blive ved med at deltage i samtalen om emnet.
- Tale med branchen og forsøge at påvirke den.

ET TRYGT RUM HVOR VI HJÆLPER HINANDEN

**MORGENTRÆNINGEN I DSF ER ET TRYGT RUM, HVOR KOLLEGER INVESTERER TID I AT
HJÆLPE HINANDEN TIL AT BLIVE BEDRE.**

Af Pia Møller Munksgaard, pmm@skuespillerforbundet.dk

■ "Skide godt. Du var bare musikken i dag!"

"Det var rigtig godt. Men jeg har stadig en fornemmelse af, at der er et eller andet i dig, der holder igen."

"Det, der er sket med dig de sidste gange, er bare helt vildt."

Kommentarerne kommer fra Kenneth Carmohn. Han går en hurtig runde til en gruppe skuespillere og dansere, der lige har brugt godt tre minutter på med deres krop at fange følelsen i Daniel Merriweather nummer 'Red'.

Stedet er prøvesalen i Teaterhuset på Skt. Knuds Vej. Klokken er 9.30 og vi er med til DSF's morgentræning i film og tv.

Øvelsen skal varme deltagerne op og ikke mindst træne dem i opmærksomhed og dét at gå ind i en følelse og mærke efter, hvordan den kommer til udtryk. Som Kenneth udtrykker det: 'bare være' og ikke gøre andet end det, der falder naturligt. Noget, som han og medunderviser Martin Hylander efterfølgende forklarer, er helt afgørende, når man laver film og tv.

"Vi træner dem i at lægge alt andet væk og bare mærke

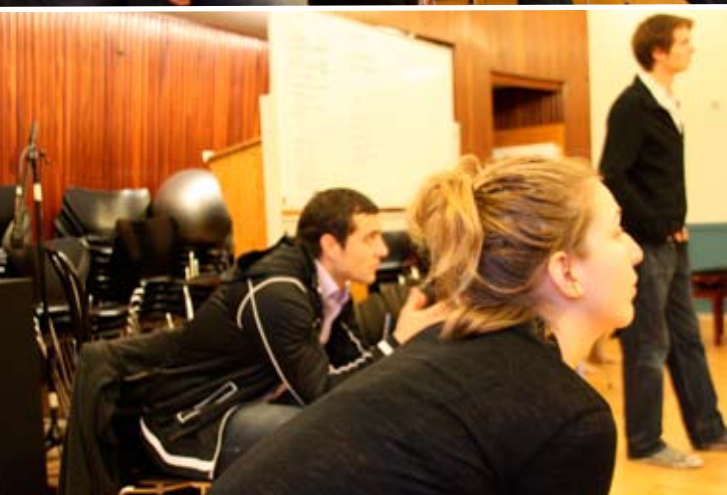
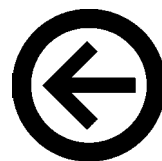
efter stemningen og være i den. Både øvelserne og dialogtræningen sigter på at fjerne alt det, som spærrer for det," siger Martin Hylander.

LEGEKAMMERATER

I en pause efter opvarmningen og inden dialogtræning med kamera, fanger Sceneliv den næsten nyuddannede skuespiller Rosa Sand Michelsen, der har været en flittig deltager i morgentræningen på fredage.

"Det er jo ikke altid, at jeg kan deltage. Der kan komme noget arbejde i vejen. Men det er fedt, at man bare kan dukke op de dage, hvor det passer en. Og man føler sig ikke hægtet af, hvis man har været væk nogle gange. De er rigtig gode til at inkludere nye, der kommer til senere i forløbet," siger den 27-årige skuespiller, der netop er flyttet fra Odense til København og i er i fuld gang med et opdyrke et netværk her.

"Jeg er helt nyuddannet og har spillet sammen med de seks samme mennesker i fire år. Det er virkelig forfriskende at få lov at spille sammen med andre. Og der er en stemning på

Kenneths og Martins morgentræning af, at vi hjælper hinanden og deler med hinanden, vi er venner og lege-kammerater. Det er på mange måder et tryggere rum end skolen, fordi der ikke er nogen konkurrence imellem os på nogen måde," tilføjer Rosa Sand Michelsen.

FLEKSIBEL FORM

Kenneth Carmohn og Martin Hylander driver til daglig Det Danske Filmskuespillerakademi for kommende film- og tv-skuespillere og FSA-Studio, der laver træningsforløb for professionelle skuespillere med henblik på film og tv. Og fredag står de for den åbne morgentræning i DSF's lokaler. Typisk møder 10-12 medlemmer op til træningen. Der er nogle unge og nyuddannede, men også en del med mange år på bagen i faget.

"Der er mange gengangere, men der kommer også nye til. Og folk kan være væk nogle gange eller i nogle måneder, hvis de f.eks. er på turne, fortæller Kenneth Carmohn og tilføjer, at træningen er anlagt på en måde, hvor man sagtens kan være med, selv om man er fraværende ind imellem.

"Træningen er meget fleksibel og vi tager udgangspunkt i det enkelte individ og de mennesker, der møder op. Vi arbejder med udviklingen af det enkelte individ. Og vi kan godt vende botten, hvis vi en dag står med et hold, hvor alle virker lidt trætte. Og det gør det også sjovt og interessant for os," fortæller han, og Martin Hylander tilføjer:

"Det er nødvendigt med en fleksibel form. Hvis vi f.eks. på forhånd har tænkt, at nu skal vi arbejde med grounding, og så der bare møder seks totalt grounded moderne dansere op, så giver det ikke rigtig mening."

Både underviserne og deltager Rosa Sand Michelsen undrer

sig over, at det ikke har været mere almindeligt med daglig træning af skuespillere i Danmark.

"Der er jo ikke rigtig nogen tradition for det, og det er tankevækkende, når man ved, at f.eks. en sportsudøver eller en klassisk musiker øver sig i mange timer hver dag for at holde sit instrument i topform," siger Martin Hylander.

Rosa Sand Michelsen tilføjer:

"Jeg har selv oplevet, at i f.eks. New York gør man det rigtig meget. Og det er fantastisk at møde kolleger, som gider bruge tid på og tør investerer i andre skuespilleres udvikling, uden at der går noget af dem selv af den grund." ■

MORGENTRÆNING I DSF

Startede i april 2009 og fortsætter igen i januar 2010 – fra uge 4 til og med uge 21 i slutningen af maj. De første otte uger er programmet:

Tirsdage: Improvisationstræning med Ole Boisen.

Onsdage: Sang/stemmetræning med Klaus Møller.

Torsdage: Tekstarbejde med Lane Lind.

Fredage: Filmskuespil og kameratræning med Kenneth Carmohn/FSA.

Aftentræning: Kampsport med Øyvind Kirchhoff
torsdage på Forsøgsstationen kl. 18-20.

Sted: Forsøgsstationen, Sønder Boulevard 81, 1720 Kbh V.

PICS: 'Carmen' på Den Kongelige Opera med bla. Elisabeth Jansson og Paul Charles Clarke. Foto: Miklos Szabo

FORSIKRING NÅR DU ARBEJDER FREELANCE

DSF HAR OPRETTET EN KOLLEKTIV ERHVERVSANSVARSFORSIKRING HOS RUNA FORSIKRING FOR ALLE MEDLEMMER

HVORNÅR DÆKKER FORSIKRINGEN

Forsikringen dækker det erstatningsansvar, du har, hvis du kommer til at gøre skade på andre personer eller deres ting, når du arbejder freelance. Forsikringssummen er otte millioner kroner for personskader og to millioner kroner for tingskader.

HVIS SKADEN SKER

Skulle du være så uheldig at få brug for forsikringen, skal du sende en skadeanmeldelse til Runa Forsikring. Du skal gå ind på www.runa.dk under "anmeld skade" og udfylde formularen "ansvarsskade og færdselsskade". Når du udfylder formularen, er policenummeret R52-3953732.

Har du brug for flere oplysninger, kan du kontakte Runa Forsikring her:

Runa Forsikring, Farvergade 17, 1463 København K, tlf. 33 32 22 00, www.runa.dk

Kursusforløb for ledige kunstnere

Vil du udvikle din platform som skuespiller, opkvalificere dine kreative kompetencer og netværke med kolleger på tværs af kunstnerisk retning? Artlab tilbyder kurser for kunstnere og andre kreative. Kurserne udbydes i København.

SELVSTÆNDIG

Selvstændig er et 4-6 ugers forløb for dig, der ønsker at etablere egen virksomhed og har brug for nye kompetencer. Indhold: markedsaføgning, kreativt og forretningsmæssigt netværk, salg i praksis, økonomi etc. + business coaching omkring dit unikke markedsorienterede koncept og kunsten at komme fra tanke til handling. artlab.dk/selvstandig

HYBRID:

4-6 ugers specialdesignet forløb for skuespillere og andre kunstnere med specifikt jobsigte i eller uden for kunsten. Med udgangspunkt i dine jobmål bliver du undervist og coachet i nye eller supplerende jobmulig-

heder. Du netværker med andre fra den kunstneriske branche og får fagrelevante værktøjer inden for fx IT, web, formidling, tidsstyring og karriereplanlægning i fagmodulerne: Jobsøgning, jobcoaching, skrivewærksted, præsentationsteknik mv.

artlab.dk/hybrid

KONTAKT ARTLAB

Startdatoer: 18. januar og 1. marts.

Ring til Morten Elbæk og hør mere om forløb og tilmelding mm: telefon: 70221525

mail: me@dmf.dk

Er du ledig, har du mulighed for at få finansieret kurserne af dit jobcenter eller anden aktør.

FRA IDÉ TIL KREATIV VIRKSOMHED

Tjek Artlabs nye pjecce om kreative iværksættere ud – her møder du skuespillere og andre kunstnere, der er godt i gang med at etablere selvstændig virksomhed. Alle de medvirkende har gået på Artlabkurset Selvstændig. Se pjecen på artlab.dk/tikreative

"Personlig coaching lærte mig at fokusere på mine personlige styrker og svagheder, kortlægge dem og udnytte mit potentiale fuldt ud. Desuden er der virkelig meget at hente i de personlige netværk, som kurset giver."

Mads Lisby, skuespiller og bagmand bag Hugga Bugga Teatret

BUSINESS COACHING

På Artlab har vi specialiseret os i business coaching af små kreative virksomheder og enkeltpersoner, der er ved at etablere egen virksomhed. Coachingen kan rette sig imod din virksomheds produktion, mål, værdier, kommunikation, kultur, brand, markedsføring eller organisation.

KARRIERECOACHING

Karrierecoaching hjælper dig til at blive klar på dine mål og prioriteringer, dine potentialer og dine udfordringer i forhold til dit arbejdsliv. Få overblik over, hvad der er bedst for netop din karriere, lær at håndtere komplekse situationer og få klarhed over, hvad du er bedst til, og hvordan du udnytter dine talenter bedst muligt. Lav en strategi og vigtigst af alt: få energi til at handle på det. En times coaching på Artlab koster 750kr. Læs mere om coaching på artlab.dk/coaching

TO SKUESPILLERE I INSTRUKTØRSTOLEN - CHARLOTTE SIELING OG CHRISTIAN TAFDRUP. D

FOR AT BINDE AN MED DEN MANGESID

TÆNK AT FÅ MULIGHED FOR AT BESTEMME DET HELE OG GØRE DET SÅDAN, SOM M

SCENELIV HAR FÅET TO UDGAVER AF, HVAD DET KRÆVER, HVOR FÆLDERNE LIGGER, HVORDA

DET HANDLER O

HUN 'ORDNER' DET, DER KOMMER UD AF SKUSPILLERNE, OG KAN BEDST LIDE AT ARBEJDE MED DE SPILLERE, DER T

Af Diana Axelsen

■ "Livet forandrer sig. Lige nu føles det underligt, at jeg har stået inde på Det Kongelige Teater i ti år og set uskyldig og yndig ud med fine krøller. Det står faktisk for mig som en tåge".

Charlotte Sieling laver café latte, sætter sig og fortæller om, hvordan hun instruerer for første gang på teaterskolen i 1984. Der laver hun en forestilling med Lone Petersen fra sit hold. På det tidspunkt aner hun ikke, at hun bliver instruktør en dag. Hun tager det ikke rigtig alvorligt, men elsker det ikke desto mindre af et rent hjerte.

Da hun er færdig på skolen, får hun ikke lov til at sidde stille og vente på, at teaterdirektørerne ringer. Faktisk står hun ti år efter endt uddannelse på Grønnegaards Teatrets scene og føler sig fuldstændig overeksponeret og hudløs.

"Jeg stod der og tænkte: "Lad være med at glo på mig mere". Jeg blev simpelthen nødt til at holde en pause."

Løsningen bliver, at hun søger ind på Filmskolens manuskriptlinje, men før hun gør det, skriver hun filmen 'Elsker, Elsker Ikke', som hun selv spiller hovedrollen i.

"Jeg fik 6 millioner fra instituttet til en film, der gik 14 dage i biffen. Det hele gik SÅ galt, og jeg lærte SÅ meget."

Det bliver aldrig den film, hun gerne vil lave. Hun tror, hun skal ud og have hjælp af nogle erfarne folk til at lave sin egen film. Men så er der lige alle dem, der også skal mene noget, og historien bliver noget helt andet, end den hun vil fortælle. Derfor søger hun ind på Den Danske Filmskole – hun vil lære at lave film fra bunden.

Efter Filmskolen begynder hun at lave reklamefilm, og derfra går det stærkt. Inden hun når at få sagt "filminstruktør-uddannelse", bliver hun spurgt af Svend Clausen fra Danmarks Radio, om hun vil instruere et afsnit af 'Rejseholdet' – som så bliver til otte.

INSTRUKTØR MED HELE KROPPEN

Nu er vejen fra skuespilleren Charlotte Sieling til filminstruktøren Charlotte Sieling kortlagt i et snuptag. Men hvad stiller

DE HAR PÅ HVER SIN MÅDE TAGET SPRINGET OVER PÅ DEN ANDEN SIDE AF KAMERAET
DEDE OPGAVE AT INSTRUERE FILM.

AN ALTID SOM SKUESPILLER HAR TÆNKT, AT DET SKULLE GØRES. ELLER HVAD?

N DET ER AT INSTRUERE SINE KOLLEGAER, OG HVORFOR DET ER SÅ SJOVT AT LAVE FILM.

DM NÆRVÆR

ØR SLIPPE ANSVARET.

en skuespiller egentlig op, når hun skal instruere skuespillere?

"Altså, jeg holder bare orden på det. Ordner alt det, der kommer ud af skuespillerne. Det er sådan en matematisk ting i virkeligheden. "Så gør hun det, og så klipper vi det sammen med det, hun gør, når hun går der, og så..."

Charlotte Sieling svinger rundt med armene og ligner i øjeblikket klart mest en skuespiller.

"Som instruktør tager jeg et kæmpe ansvar. Jeg lægger intet andet ud til skuespillerne end et fint, fint nærvær," forklarer hun.

Hun lægger ikke skjul på, at hun bedst kan lide at arbejde med spillere, som tør at gå ind og slippe ansvaret fuldstændigt.

Når man møder en skuespiller i Charlotte Sielings film, så er det en person, der – som hun udtrykker det – har lagt sig i hundekurven med hovedet i instruktørens skød og sagt "Jeg er med på rejsen, og jeg stiller mig til rådighed for din vision".

Hele psyken og hele kroppen er med, når Charlotte Sieling instruerer, og hun gennemspiller rollerne sammen med skuespillerne før og under optagelsen.

"Min eks sagde en gang, da han havde set et afsnit af Krøniken: "Det er sindssygt, men de bevæger sig altså alle sammen på samme måde som dig."

Instruktøren forklarer, at hun går i ét med sine skuespillere – er med til at spille rollen. Hun går ind og forstår ligesom dem og passer på dem, fordi hun ved, hvor de er hele tiden.

"Jeg efterlader dem ikke i et eller andet hjørne, uden at have en bevidsthed om, at: "Gud, nu sker der det der med hende"".

Der findes mange instruktører, der slet ikke ved, hvad der sker inden i skuespillerne, mener Charlotte Sieling. De siger bare: "Ja tak, vi skal have den en gang mere".

PIECE OF CAKE

"Det med at spille er fuldstændig håndgribeligt, og jeg syntes, det er skide nemt at være skuespiller. Det er det nemmeste i hele verden. Hvis du bare får taget præstationen ud af det".

Fra 'Oven Gaden Under Vandet' med bl.a. Ellen Hillingsø. Foto: Erik Aavatsmark.

Det er hendes overbevisning, at den fornemste opgave for en instruktør er at få en skuespiller hen, hvor han eller hun er nærværende. Det er der, hun slås for, at filmbranchen kommer hen.

"Jeg fjerner holdet på settet, sidder med spilleren og snakker: "Lad nu være med at spille, sig nu bare ordene – vær!" Så kan vi slappe af og begynde at arbejde, og så er det skide nemt."

Det er ligeså nemt at være instruktør, fastslår hun og vender tilbage til den mavefornemmelse og intuition, som hun taler om flere gange i løbet af interviewet:

"Jeg ved enormt meget, hvad jeg kan li'. Jeg tvivler aldrig på, når sandheden er der. Det er noget med at tro på en følelse," siger hun og fortsætter:

"Hvis det er mig, der har bolden, så kan jeg det hele. Så kan jeg mærke alt og forstå alt. Men jeg kan blive fuldstændig lammet, hvis jeg skal i tv og snakke om en film."

Det sværeste og vigtigste er bare at tro på, at det er nemt, forklarer hun. Det kræver meget stor disciplin. Man skal holde gejsten oppe.

Lige nu skriver Charlotte Sieling på en kæmpefilm, og nogle af hendes seneste anmeldelser af 'Oven Gaden Under Vandet' var ikke helt så gode, som hun ønskede sig. Den nagende tvivl kan indimellem dukke op og sige: "Hvem tror du også, at du er? Du er jo bare dig. Du kan jo ikke.." Men så kalder hun på gejsten, der løser det hele op med: "Charlotte, det er piece of cake."

NØGLEN TIL NÆRVÆR

Skuespillere vil ifølge Charlotte Sieling generelt alt, alt for meget.

"Alle de, der læser det her, skal se den film, der hedder Eastern Promises", siger hun og fortsætter:

"Se Viggo Mortensen. Det han gør, er så storslået. Han siger, at han stiller sig selv til rådighed. Han har ikke noget at bevise eller fortælle. Det er instruktøren, der har noget at fortælle, og instruktøren siger, at han vil han da bruge igen, for han stiller sig til rådighed og er helt nøgen – både i overført og i bogstaveligste forstand," siger Charlotte Sieling med en hentydning til den scene, hvor Viggo Mortensen i det bare ingenting får r... på komedie i et offentligt bad.

Inde fra Charlotte Sielings rygmarv et sted kommer det så:

"De skuespillere, der bliver i branchen og bliver rigtig gode, er dem, der med tiden kan finde det der punkt selv. Det er noget, som man godt kan træne, for der ligger nøglen."

På falderebet kommer en anekdote, som leder hen til Charlottes råd til skuespillere, der har drømme om at instruere film.

"Jeg lavede på et tidspunkt en scene, der var enormt voldelig, og arbejdede sammen med B.S. Kristiansen. Han sagde – og nu siger jeg noget, som lyder som ros af mig selv - men han sagde til mig, at hvis jeg var leder af en soldaterbataljon, eller hvad det nu hedder, så ville de alle sammen overleve. Han sagde, at det ville de, fordi jeg tør skifte retning, når noget ikke fungerer. "Midt i ørnens øje tør du vende og sige, at du har taget fejl. Du er ikke bange for at miste ansigt," sagde han til mig. "Det er vigtigt." ■

CHARLOTTE SIELING

Født i 1960.

Uddannet skuespiller fra Statens Teaterskole i 1985 og spillede bl.a. Esther i musicalen af samme navn og Adela i Bernada Albas Hus på Det Kongelige Teater. Siden tilknyttet Betty Nansen Teatret hvor hun har spillet flere store roller.

Blev uddannet manuskriptforfatter fra Filmskolen i 1995.

På film og tv har Charlotte Sieling instrueret:

- Tut og Tone – novellefilm – 1998
- Rejseholdet – 8 episoder – 2000-2002
- Krøniken – 16 episoder – 2004-2005
- Forbrydelsen – 4 episoder – 2007 og 2009
- Over Gaden Under Vandet – 2009

TRE RÅD TIL INSTRUKTØRSPIRER

- Tør at vende, tør at skifte mening, hvis du ser, at du tager fejl. Shakespeare siger det "Vær beredt".
- Husk at alt kan bruges, og alt, hvad du ser på din rejse, er vigtigt. Alt er en potentiel inspiration. Hold øre og øjne åbne. En god filminstruktør bliver forelsket i tingene. Du bliver nødt til at have en stor fascination af livet – af det hele.
- Bild dig selv ind, at du godt kan klare det. Hav tro på dig selv. Find det spirituelle sted inde i dig selv, så du kan holde på kærligheden til det, du gør.

DET ER PISSE HAMRENDE SVÆRT

HER ER INGEN LETTE OMVEJE, OG DET ER BARE OM AT ELSKE DET HELE, FORTÆLLER SKUESPILLER OG INSTRUKTØR CHRISTIAN TAFDRUP OM SIT ARBEJDE MED AT LAVE FILM FRA BUNDEN.

Af Diana Axelsen

Inden mødet med Christian Tafdrup har han i telefonen advaret om, at han kan snakke i timevis om at stå bag kameraet. Lad os bare sige, at han ikke skuffer, da vi sidder bænket på en lille, hyggelig café en spytklat fra hans lejlighed, hvor han fortæller om, hvordan han er havnet i instruktørstolen, og hvorfor han ikke kommer let i mål.

Det hele starter med, at han bliver ansat som kontorrunner – den titel kan man vist kun have i filmbranchen. Christian Tafdrup kopierer manuskripter hos Zentropa i Ryesgade, når han om eftermiddagen er færdig på gymnasiet.

Som medarbejder hos filmproducenten, kan man låne udstyret, når det er ledigt, og det udnytter Christian Tafdrup til fulde. Sammen med venner laver han kortfilmen *Kopisten*, som han selv skriver, instruerer og spiller hovedrollen i.

Nej.. det hele starter jo egentlig med, at han som 10 årig laver teater hos Teaterbutikken på Vesterbro – et fritidstilbud for teatertossede børn. I Teaterbutikken står børnene for alle led i processen med at skabe. Der begynder den, lysten til at lave det hele selv.

"Hele processen med at få en idé og arbejde med den til at føre den ud i livet – jeg kunne bare mærke, at det var den måde, jeg havde lyst til at lave teater på. Det kan jeg ikke slippe. Jeg syntes det er svært bare at udfylde en rolle, for jeg vil også gerne være idémanden," fortæller Christian Tafdrup.

I 1999 søger han ind på Filmskolens instruktørlinje og Statens Teaterskole på samme tid. Han brænder både for at spille selv og instruere, og han vil mere eller mindre lade skolerne bestemme, hvilken vej han skal gå.

Teaterskolen tager ham ind, og han trækker sig fra 2. prøve på Filmskolen, selvom han får at vide, at han har en stor chance for at komme igennem nåleøjet også der.

Tilbage til *'Kopisten'* og Zentropa. Ingolf Gabold fra Danmarks Radio ser den lille film og spørger Christian Tafdrup, om han ikke har lyst til at lave en mere.

"Da Ingolf Gabold havde kontaktet mig, skrev jeg *'Debutanten'*. Mens jeg gik på skolen, ville jeg jo også gerne holde min bibeskæftigelse i live."

HALVT DET ENE OG DET ANDET

Tiden på teaterskolens skuespillerlinje er kaotisk, og Christian Tafdrup kan efter endt uddannelse mærke konsekvenserne af at have delt sin koncentration op på både instruktørgerningen og skuespilleruddannelsen.

"Man kan sige, at jeg var overbebyrdet. Jeg kunne mærke problemet ved at lave to ting på samme tid og ville det lige meget. Jeg gik på skolen halvt, og jeg syntes, at jeg kun forløste mit potentiale som skuespillerelev halvt," siger han med et skævt smil nede i en tekop.

"Okay, hvad gør jeg, så jeg ikke brænder mit lys i begge ender og bliver en halv instruktør og en halv skuespiller? Jeg droppede mine instruktørambitioner for nogle år, da jeg kom ud fra skolen, og brugte fire år på at blive en bedre skuespiller."

Det handler om planlægning, hvis man skal kunne være både instruktør og skuespiller, mener Christian Tafdrup. Han har indset, at han ikke kan gøre begge dele på samme tid. For eksempel bruger han et halvt år på at skrive, og så spiller han ikke i den periode.

I 'Kopisten' og 'Debutanten' havde han mange hatte på. Han skrev, instruerede og spillede hovedrollen. Nu, hvor han har instrueret endnu en kortfilm, 'En forelskelse', ved han godt, hvad han foretrækker.

"Altså, jeg kunne mærke, at jeg ikke havde det fulde overblik de første to gange, hvor jeg næsten stod for det hele. Skal man være en god instruktør, så kan man kun være med et sted ad gangen. Den sidste film, hvor jeg kun instruerede udover at have skrevet filmen, var en meget mere koncentreret oplevelse," siger han om 'En forelskelse', som han modtog en Robert for.

Christian Tafdrup taler videre om, hvordan det er at instruere sine kollegaer, når han selv sidder med instruktørkasketten på.

"Jeg kan jo mærke, hvornår jeg har kunnet bruge instruktørens ord, når jeg selv har stået der, og hvornår jeg ikke har kunnet bruge dem til noget. Det handler om, hvordan man snakker med hinanden. Vi sidder jo og snakker sammen som kollegaer, om hvordan vi forløser det her."

Det er helt klart en fordel for ham, at han rent teknisk har noget, som de fleste andre instruktører ikke har – han ved, hvad det vil sige at spille skuespil.

"Men jeg kan også blive forvirret. Jamen det er pisse hamrende svært at lave en film," kommer det pludselig fra Christian Tafdrup.

Okay, tænker journalisten her, enten er det skide nemt (jvf. Charlotte Sieling), eller også er det pisse svært – eller også er det simpelthen bare det hele på samme tid.

DE SVÆRE VALG

"Du skal tage valg konstant", siger Christian Tafdrup og fortsætter:

".. og det må hellere være de rigtige valg, for der er utroligt meget på spil – den skal jo i kassen, og bliver den ramt forkert, så er der ikke rigtig noget at gøre. Man skal tænke sig rigtig godt om, og jeg har aldrig syntes, at det var let."

Han fortsætter med at forklare, at han godt kan blive en anelse rystet over at stå med ansvaret for det enorme præcisionsarbejde, det er at samle brikkerne til en film – ja, bare til en enkelt scene. Når han står på settet med det hele, og alle

venter på hans ord, kan han godt blive i tvivl om, hvordan alt skal doseres og vises.

"Skal man vise den der følelse nu - skal man vente til næste scene? Skal den skrues op nu eller hvad?"

For at komme tvivlen i forkøbet forbereder han sig meget. Derfor er manuskriptet heller ikke noget, han lige ryster ud af ærmegabene i løbet af et par uger.

"Jeg tvivler meget i skriveprocessen og er meget lang tid om det, for når du står på settet, er der bare ikke tid til at gå for meget i tænkeboks. Der står et helt hold og venter, og om en halv time, skal vi lave den næste scene. Bordet fanger. Man kan måske klippe sig lidt fra det. Men man skal være sikker - eller i hvert tilfælde lade som om, man er sikker," siger Christian Tafdrup. Det sidste i en stille bisætning.

"Det er så lang og svær en rejse, at man bare er nødt til at elske det hele," lyder konklusionen fra skuespilleren og instruktøren. ■

CHRISTIAN TAFDRUP

Født 1978.

I 2003 blev han uddannet skuespiller fra Statens Teaterskole men allerede i 1993 spillede han en stor rolle i filmen 'Smukke Dreng'. Har som skuespiller bl.a. været tilknyttet Mungo Park og Det Kongelige Teater.

Christian Tafdrup har skrevet og instrueret kortfilmene:

- Kopisten - 1999
- Debutanten - 2002
- En Forelskelse - 2008

TRE RÅD TIL INSTRUKTØRSPIRER

- Hav først og fremmest en historie, som du brænder for at fortælle. Vid hvorfor DU skal fortælle den historie. Hvad betyder den for dig, og hvad er din ærlige motivation for at ville instruere?
- Du skal elske alle led i processen.
- Man kan ikke gøre det halvt. Når du er skuespiller, så er du skuespiller. Når du instruerer, så skal du koncentrere dig om det.

ANTICHRIST/Anthony Dod Mantle.

VISUEL FILMHISTORIE

Af Jacob Wendt Jensen

Alt for få filmfagbøger af dansk oprindelse og med den danske filmverden i centrum finder vej til boghandlernes hylder. 'Fotografens øje' er en blandt årets lille håndfuld, og med sit coffetable-format og sine mange billeder lyser den i det hele taget op i udbuddet.

Redaktørerne Dirk Brüel, Andres Fischer-Hansen og Jan Weincke har sat sig det ambitiøse mål at fortælle historien om filmfotograferne i dansk film gennem mere end 100 år. Op mod 1000 billeder er valgt til formålet, og det er overvejende såkaldte framegrabs – det vil sige fastfrysninger af billeder på filmstrimlen – men der er også krydret med stillbilleder. Ikke alene fortælles filmfotografernes historie, men bogens omfang gør den samtidig til et bud på en visuel udgave af filmhistorien i Danmark.

Hele vejen gennem bogen mærker man kærligheden til fotograffaget, og billedsiden er generøs som i ingen andre danske filmbøger til dato. Hele 38 filmfotografer får deres karriere bredt ud i selvstændige kapitler. På nær Henning Kristiansen er de alle nulevende, og navne som den Oscar-belønnede fritænker fra dogmebølgen Anthony Dod Mantle dominerer i den kendte ende, mens det er dejligt at se, at en af fagets få kvindelige repræsentanter, Camilla Hjelm Knudsen ('Udenfor kærligheden') også er taget med, selv om hendes cv endnu ikke er så langt.

DEN DU FRYGTER/Jens Schlosser.

I det hele taget er stoffet velordnet, og kronologiske overblik og fyldige registre gør, at 'Fotografens øje' både er en forfriskende umiddelbar oplevelse, men at den også kan bruges som opslagsbog. Måske er den knap så omfattende i sine fakta som et opslag på internettets International Movie Database, men der er tale om et visuelt es, der med sit kvadratiske format a la en gammel lp-plade vil gøre sig på kaffebordet. Både som blæret pynt og som udgangspunkt for en rask snak om film og filmhistorie.

I bogens sidste afsnit får 20 spillefilm særbehandling fra Benjamin Christensens 'Häxan' over 'Ordet' og 'At kende sandheden' til Lars von Triers 'Antichrist'. Som garniture til billederne, der nu engang er hovedretten, er der flere interessante tekster om hvordan filmfotografen arbejder sammen med instruktører, producenter, scenografer og ikke at forglemme skuespillere. Ghita Nørby læner sig for eksempel meget op ad fotografen:

"En vigtig ting er, at instruktøren og fotografen er på bølgelængde, at de er enige, og respekterer hinanden og taler samme sprog. Den stemning, som filmfotografen spreder over hele det tekniske hold, er af afgørende betydning for en films tilblivelse. Helt personligt er jeg altid lidt forelsket i den filmfotograf, jeg måtte arbejde sammen med. Ikke sådan at han ved det, og jeg ville heller aldrig indrømme det, men for mig er det en stor inspiration". ■

*'Fotografens øje, dansk filmfotografi gennem 100 år',
Lindhardt & Ringhof, 360 sider og op mod 1.000 fotos.
Redaktion: Dirk Brüel, Andreas Fischer-Hansen og
Jan Weincke.*

HUMOR ER EN ALVORLIG SAG ■

EN RÆKKE HUMORISTER TÆNKER TANKER OM HUMOR I BOGEN 'HUMOR – ALVORLIG TALT' AF JOURNALIST PETER BORBERG. SCENELIV BRINGER HER ET KORT UDDRAG AF PETER BORBERGS SAMTALE MED FLEMMING JENSEN.

■ Som udgangspunkt er Flemming Jensen en smule betænkelig ved projektet. Seriøse samtaler om humor skal man passe på med, siger han, for i det øjeblik man anlægger en teoretisk indfaldsvinkel, er humoren allerede væk. Ifølge Flemming Jensen er der i forvejen rigeligt med seriøsitet og alvor i et land som Danmark. Vi er faktisk ved at gå til i det.

"Der er ikke den samme respekt for det humoristiske som for det alvorlige. Hvis der kommer en alvorlig mand og siger noget alvorligt om et alvorligt emne, bliver han taget alvorligt. Men hvis der kommer en mand med lidt røde kinder og siger nøjagtig det samme – men tilsat et humoristisk overskud – bliver han kaldt for "pjattet". I Danmark er der al for stor respekt for folk, der er i dårligt humør. Alvorstunge mennesker med hang til komplicerede sætningskonstruktioner er typisk dem, der tegner debatten. Humor betragtes som værende på et lavere plan. For mig er det stik modsat. For mig er humoren et raffinement, og jeg mener faktisk, at hvis man undsiger humoren, er det udtryk for manglende begavelse."

Hvorfor har vi denne opdeling mellem alvor og humor?

"Vi lever i et enten-eller-samfund, hvor vi frem for alt vil have ren besked. Også selvom vi inderst inde udmærket er klar over, at ren besked tit indebærer en fuldstændig utålelig forenkling af sagerne. Det betyder, at hvis noget er sjovt, skal det helst bare være sjovt – det må ikke handle om noget. Og hvis det er alvor, så må der ikke laves sjov. Konsekvensen bliver, at intelligensen både siver ud af det sjove og det alvorlige.

I et humorforladt samfund beskæftiger man sig typisk med spørgsmål som: Hvad koster det? Hvad har vi råd til? Altså hele den der praktiske tilgang til livet, hvor visioner, drømme og ønsker forsvinder. Det bliver til et pragmatisk liv, hvor tingene er, hvad de er, men hvor selve livet forsvinder – til sidst er der kun eksistensen tilbage."

I den jyske by Brædstrup, sådan cirka halvvejs mellem Silkeborg og Horsens, ligger Hotel Pejsegaarden. Et nærmest excentrisk hotel- og underholdningskompleks, hvor restauranter, konferencerum, svømmehal, sauna, bowling og diskoteker tilbydes under ét tag. Charmerende - på sin egen lidt bizarre måde. Navnet er der til gengæld intet i vejen med. Hotel Pejsegaarden. Det emmer på forhånd af den der udefinerbare danske hygge, som vi her i landet er så stolte af. En oplagt ramme for en samtale med skuespilleren, forfatteren, instruktøren og – ikke mindst – julekalendernissen med status af folkeeje: Flemming Jensen.

En rund mand med skarpe kanter er han blevet kaldt. Ikke uden grund. På hans hjemmeside tilbyder han for eksempel et foredrag med titlen "Risikoen ved at være humorist er, at folk tror, at man laver sjov". Alvoren ligger dybt forankret i Flemming Jensens humor, og alvoren er ikke blevet mindre med årene.

"Tiden er ikke længere kun til godmodige diskussioner, hvor vi kan drille hinanden. Min humor har ændret sig, fastslår Flemming Jensen, da vi mødes denne fredag eftermiddag i en af Hotel Pejsegaardens mange restauranter. Flemming Jensen har brugt sommeren på at se samtlige landets sommerrevyer med henblik på et par tv-programmer. I dag gælder det Pejsegaardens revy.

"Jeg skal lige vænne mig til tanken om dit projekt, indleder Flemming Jensen og skæver skeptisk til diktafonen og papirerne, som lægges på bordet. Emnet for samtalen er ellers klart. Vi skal tale om humor og satire - om holdning i underholdning.

"Jeg skal vænne mig til tanken om, at vi skal tale om humor. Men det er fint nok - jeg skal nok gå med."

Måske er det et udmærket sted at starte, altså med din skepsis? Hvordan kan det være, at mange humorister og komikere så nødt vil sige noget alvorligt om humor? Findes der en humoristisk integritet, som kan lide overlast?

"Jeg tror, det afhænger af placeringen af udgangspunktet. Jeg har fundet ud af, at hvis jeg skal analysere og dissekere humor sammen med gode kolleger, så har vi allerede tabt. Man kan ikke konstruere humoristiske pointer på baggrund af analyser og teori. Hvis du fortæller en sjov historie og ingen griner, er der i reglen kun ét at gøre: Gå videre. Det er formålsløst at begynde at forklare, hvori det sjove bestod."

Flemming Jensen tager sin mobiltelefon frem.

"Og alligevel findes der måske eksempler, hvor man kan forklare det morsomme, uden at det morsomme går tabt? Prøv at se den her, som mit barnebarn har sendt mig."

Mobiltelefonen viser et skærbillede af et spædbarn, hvorunder der står følgende tekst: "Nu kan vi også tage parabol-tv".

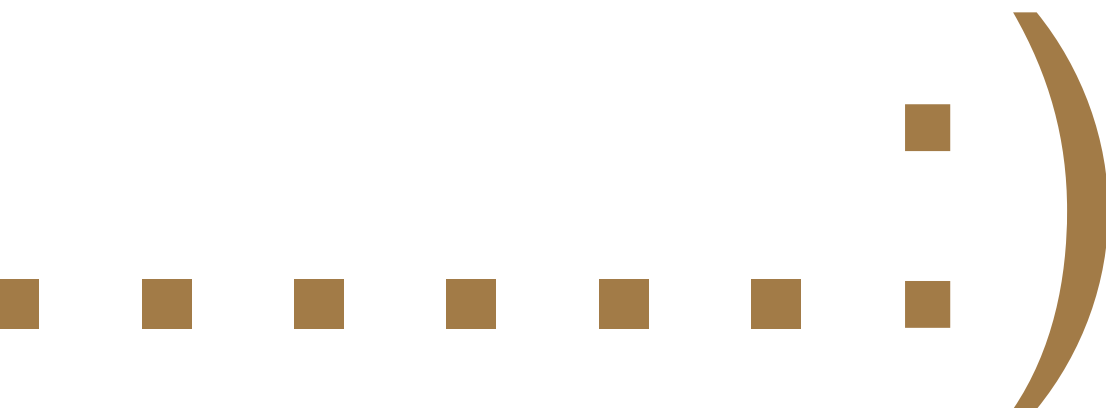
"Forstår du den?" griner Flemming Jensen.

"Nej."

Flemming Jensen er ude af stand til at undertrykke sin begejstring.

"Prøv at se barnets hoved!"

Ved nærmere granskning af billedet fremgår det, at barnet

sidder med en endog meget stor sut i munden. Den kan faktisk godt – med meget god vilje – give mindelser til en parabol.

Flemming Jensen slår en høj latter op, men bliver så straks alvorlig.

"Egentlig er det et rigtig godt eksempel på, hvor svært det er at kategorisere humor. Jeg havde lige slået fast, at det humoristiske går tabt i samme øjeblik, man forsøger at forklare det. Så viser jeg dig en joke, der i dén grad kræver en forklaring, og vi ler alligevel."

Hvad fortæller det?

"At humor er en frekvens, man kan stille ind på. Derfor skratter det, hvis man stiller ind på den forkerte. Mit udgangspunkt er, at humor er en anden udløbsvinkel af begrebet glæde. For mig er humoren i sin rene form en sjælelig egenskab, der udspringer af et overskud, som gør, at vi kan nærme os hinanden med tillid."

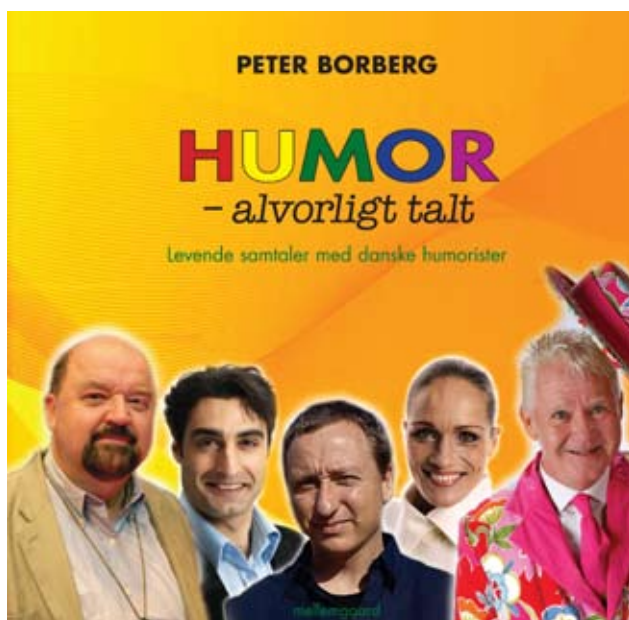
Flemming Jensen kommer i tanke om professoren Bent Jensen, der engang skrev en afhandling om eskimoer. Afhandlingen fik titlen "Overlevelse ved festlighed". Netop overlevelsesfaktoren er blevet et omdrejningspunkt for Flemming Jensen, der i de senere år har kastet sig mere og mere over i den politiske satire. Hans mål er at give os et andet perspektiv på aktuelle politiske problemstillinger – så vi bedre kan overleve dem.

Hvad kendetegner den politiske satire?

"Jeg har aldrig beskæftiget mig med at definere satiren – jeg har bare lavet den. Med det mener jeg, at jeg aldrig har haft brug for at rubricere, hvornår humoren er det ene, og hvornår den er det andet. At finde ud af, hvad satire dybest set handler om, er for mig en bagvendt proces. Satiren er ikke noget specielt. Når jeg for eksempel angriber Danmarks deltagelse i Irak-krigen eller lovgivningen, er det et alvorligt angreb – min udtryksform er bare humoristisk."

Flemming Jensen omformulerer spørgsmålet:

"Hvorved adskiller satiren sig fra humoren? Det er fandeme svært at sige. Men det er noget med at putte en ting eller en sag under lup, så de enten bliver forstørret eller forvrænget på en måde, som samtidig afslører deres inderste væsen. Det morsomme opstår i måden, hvorpå man betragter den pågældende ting eller sag." ■

Bogen 'Humor – alvorligt talt' er udgivet på forlaget Mellemsgaard og indeholder endvidere samtaler med: filosof og forfatter John Engelbrecht, tegner og forfatter Rune T. Kidde, entertainer og forfatter Lotte Heise, skuespiller og teaterdirektør Jytte Abildstrøm, digter og performer Jens Blendstrup, stand-up-komikerne Thomas Wivel og Povl Erik Carstensen, revykunstner Jan Schou, filminstruktør Søren Fauli, skuespiller og forfatter Farshad Kholghi.

DANSK SKUESPILLERFORBUND INVITERER DANSERE, KOREOGRAFER OG INSTRUKTØRER TIL

SHOWCASE FOR PROFESSIONELLE DANSERE

LØRDAG D. 6 MARTS 2010 I DANSENS HUS KL.10-16

■ Vi giver danserne en unik mulighed for at synliggøre sig overfor mulige potentielle arbejdsgivere.

Koreografer og instruktører får som deltagere i panelet lejlighed til at opleve en række forskellige dansere som inspiration til fremtidige projekter.

Danserne skal forberede maks. 2-3 minutters materiale (solo/gruppe), og evt. musik skal medbringes på cd.

Auditionen er for professionelle dansere indenfor ALLE genrer.

Der er et begrænset antal pladser. Tilmelding sker efter "først-til-mølle-princippet". Medlemmer af DSF og Dansens Hus har fortrinsret. Øvrige dansere kan deltage i den udstrækning, der er plads.

Både dansere, der ønsker at deltage, og koreografer og instruktører, der har lyst til at sidde i panelet, kan tilmelde sig på hjemmesiden www.skuespillerforbundet.dk under "Showcase for professionelle dansere" senest d. 14. februar 2010.

Dansere skal vedhæfte CV med foto og skrive, hvilken dansestil de tilhører. Hvis de også deltager som koreograf, skal dette anføres.

Tilbage melding om optagelse og praktiske informationer fremsendes hurtigst muligt.

Det er første gang, at vi afholder en åben showcase for dansere med deltagelse af koreografer og instruktører.

Det er vigtigt, at vi sammen skaber en større synlighed i miljøet. Vi håber meget, at du har mulighed for at deltage, og vi glæder os meget til at høre fra dig. ■

*Med venlig hilsen
Danseudvalget i DSF*

MORGENTRÆNING I ÅRHUS

YIN FLOW YOGA KURSUS MED ALISON STRONG-STORKHOLM.

■ Yin Yoga er designet til skånsomt at strække og rehabilitere sener og ledbånd omkring kroppens led. Yin Yoga kan være meget fysisk udfordrende da de forskellige stillinger holdes i lang tid – ofte flere minutter.

En del medlemmer af DSF har allerede stiftet bekendtskab med Alison og hendes skønne undervisning i yoga. Nu laver vi et nyt morgentræningsforløb som starter efter ferien, både skuespillere, sangere og dansere er velkomne. Alison har 25 års erfaring som professionel danser, og underviser i dans, fitness, pilates og yoga, og udover arbejdet i sit eget studio underviser Alison også på Fredericia Musicalakademi.

Læs mere på: www.getstrong.dk

Tid: Torsdage kl. 10-11 fra den 4. februar – 8. april 2010
(uge 7 + 13 undtaget)

Sted: Fredensgade 54, baghuset 1. tv. 8000 Århus C,

Pris: kr. 200 kr. inklusiv frit træningskort til morgentræningen i København.

Tilmeldingsfrist: torsdag den 7. januar 2010.

HAR DU IDEER TIL KURSER I PROVINSEN?

Bor du i provinsen, og har du idéer til kurser, kan du kontakte kursusrrepræsentanten i dit område:

ÅLBORG: Ebbe Trensow, tlf: 98147060, mail: ebbe@trenskow.com eller Laura Kold, tlf: 51921104, mail: laurakold@gmail.com.

ÅRHUS: Anne Voigt Christiansen, tlf: 86118892, mail: avc@homebase.dk

ODENSE: Johanne Dal-Lewkovitch, tlf: 38330988, mail: jdlewk@gmail.com

PICS: 'Oldboys' med bl.a. Kristian Halken og Robert Hansen. Instrueret af Nikolaj Steen. Foto: Fredric Alm.

BETTY NANSENS HUS OG ANNEKS – SKAGEN

Ansøgning om ophold i Betty Nansens Hus og/eller Anneks i perioden lørdag den 1. maj 2010 til fredag den 3. sep. 2010 (med angivelse af antal voksne og evt. børn). Ansøgningsfrist: Senest den **15. februar 2010**

Betty Nansens Huse i Skagen

c/o Juel Nielsen Holding A/S,
Lyngbækgårds Alle 2, 2990 Nivå, Tlf. 4556 0056

Bestyrelsen for Ida Løfbergs Fond vil i marts måned tage stilling til fordeling af husene, og svar vil blive udsendt inden 1. april 2010.

Husene udlejes - fortrinsvis 2 uger - i sommerperioden til skuespillere ved dansk film eller teater.

Store Hus kr. 3.000.00 pr. uge.

Anneks kr. 1.200.00 pr. uge.

Lejen er ekskl. el, varme og rengøring.

Uden for sommermånederne har personer med anden tilknytning til dansk teater (teaterfunktionærer m.v.) også mulighed for at benytte husene.

*Henvendelse herom til
Mariann Aakerlund på tlf. 45 56 00 56.*

Priserne uden for sommermånederne er: kr. 2.000 pr. uge for det Store Hus og kr. 800 pr. uge for Annekset.

www.aarhusteater.dk //

AARHUS TEATER

Inviterer til åben audition på SWEENEY TODD

Stephen Sondheim & Hugh Wheelers musical får premiere d. 1. april 2011 på Store Scene
Instruktør MICK GORDON // Kapelmester MIKKEL RØNNOW // Koreograf SALLY BROOKS

Vi søger 15 meget rutinerede sangere/skuespillere både til solistpartier og til ensemblet.
Audition holdes i København: 21. - 23. februar og i Århus 24. - 25. februar 2010.

Tilmeldingsfrist 10. februar 2010

Tilmelding og yderligere informationer på: www.aarhusteater.dk/audition.asp

DSF-KURSER OG TRÆNING

DSF'S KURSUSUDVALG ORIENTERER LØBENDE OM KURSER, MORGENTRÆNING OG ANDEN EFTERUDDANNELSE.

HOLD ØJE MED SCENELIV, NYHEDSBREV OG HJEMMESIDE, HVOR DU KAN SE HVORDAN DU TILMELDER DIG.

FÅR DU IKKE VORES NYHEDSBREV, SÅ TILMELD DIG PÅ HJEMMESIDEN WWW.SKUESPILLERFORBUNDET.DK

LEJLIGHED I SPANIEN

Lejlighed til leje i Spanien (Almuñécar, 80 km øst for Malaga) i perioden 15. dec. 2009 til 15. april 2010. 2 værelser med 4 sovepladser, køkken, bad, stor altan lige ud til Middelhavet. 1.000 kr. pr. uge (Påsken dog 2.000 kr.) plus 3 Euro pr. dag for gas/lys.

*Henvendelse: Grethe Mogensen
Tlf.: 32 53 92 16 / 20 16 98 97
eller e-mail: grethemogensen@mail.dk*

BERLINER LEJLIGHED

Udlejes: Lys 4. sals lejlighed på 50 m², lige midt i centrum af Kreuzberg 36. Indeholder: 2 vær, spisekøkken, karbad, vaskemaskine og Internet. Udlejes billigt i kortere eller længere perioder.

*Henvendelse: Rasmus Munch / munch.
rasmus@gmail.com*

SANGUNDERVISNING

Engageret og fagligt kompetent sang- undervisning tilbydes i Khb. K. Optrådt i 20 år, undervist i 21 år – bl.a. autoriseret i Komplet Sangteknik (Cathrine Sadolin).

*Ring til Rikke Duelund 24 25 78 39
rikkeduelund@mail.dk / www.rikkeduelund.dk*

SOMMERHUS NÆR SKAGEN UDLEJES

Totalrenoveret husmandssted på 124 m², ligger ud til åbne marker og 2 km fra vandet udlejes på ugebasis. Brændeovne / vaskemaskine og tørretumbler.

Pris kr. 3.000,- pr. uge **inkl. forbrug.**

*Henvendelse:
Torben Sekov. Tlf.: 40 11 60 46*

RUNDE FØDSELSDAGE

Henrik Thomsen, 60 år	5. januar
Ghita Nørby, 75 år	11. januar
Jens Brenaa, 70 år	11. januar
Pia Schnack, 50 år	11. januar
Søren Launbjerg, 50 år	16. januar
Dorte Persson, 50 år	17. januar
Kirstine Brøndum, 60 år	26. januar
Ulla Thordal-Christensen, 50 år	28. januar
Jan Linnebjerg, 50 år	31. januar
Anette katzmann, 50 år	31. januar
David Bateson, 50 år	9. februar
Lene Vasegaard, 70 år	9. februar
Isabel Eisen, 60 år	9. februar

HAR DU SET LYSET?

SVALEGANGEN SØGER NY BELYSNINGSMESTER FRA 1. APRIL 2010

Du skal have en relevant faglig baggrund, arbejde struktureret og være engageret selv i en travl og hektisk hverdag. Derudover er det vigtigt, at du er interesseret i både produktion, design og afvikling af lys til teatrets forestillinger, samt har erfaring med MA GrandMA, WYSIWYG.

For yderligere information kontakt Teknisk chef STEFFEN ILFELDT tlf: 23 71 10 10
Ansøgningsfrist 1. FEBRUAR 2010. Ansøgning med relevante bilag sendes til: TEATRET SVALEGANGEN, ROSENKRANTZGADE 21, 8000 ÅRHUS C. Att.: STEFFEN ILFELDT, eller på mail til STEFFEN@SVALEGANGEN.DK, mrk. belysningsmester.

LÆS HELE STILLINGSOPSLAGET PÅ WWW.SVALEGANGEN.DK

Rektor

Kulturministeriet søger en rektor for Statens Teaterskole pr. 1. august 2010.

Vi søger en visionær og kraftfuld rektor, der har dybtgående erfaring med at lede en kunstnerisk uddannelsesinstitution – nationalt og/eller internationalt.

Statens Teaterskole befinder sig i en omfattende pædagogisk udviklingsproces i forhold til uddannelsernes struktur, indhold og progression. Rektor skal derfor have erfaring med at gennemføre store forandringsprocesser samt have kendskab til de aktuelle uddannelsespolitiske reformer og

tiltag, som bl.a. Bolognaprocessen foreskriver for de videregående uddannelser. Det forudsætter gode lederegenskaber og ledelsesmæssig erfaring fra tidligere stillinger, gerne fra en tilsvarende kunstnerisk uddannelsesinstitution.

Vi søger samtidig en person med en dynamisk og udadvendt personlighed med stor gennemslagskraft og gode samarbejdsevner, som har evne og vilje til at profilere skolen nationalt og internationalt.

Frist: 28. januar 2010 kl. 12.00.

Se hele opslaget på teaterskolen.dk og kum.dk

SOMMERHUS I VINTER - OG PÅSKEFERIEN

VIL DU LEJE ET AF FORBUNDETS SOMMERHUSE I VINTER- ELLER PÅSKEFERIEN, SÅ SEND EN ANSØGNING HURTIGST MULIGT OG INDEN 1. FEBRUAR TIL NM@SKUESPILLERFORBUNDET.DK.

SOMMERFERIE I VORES DEJLIGE SOMMERHUSE

SÅ ER DET VED AT VÆRE TID TIL AT TÆNKE PÅ SOMMERFERIEN, HVIS DU VIL SIKRE DIG ET AF VORES HUSE.

HUSK AT VI KUN RÅDER OVER HUSET PÅ CHRISTIANSØ I UGERNE 27-33.

DU KAN BENYTTE ANSØGNINGSSKEMAET, DER LIGGER PÅ VORES HJEMMESIDE, ELLER SENDE ET BREV TIL:

DANSK SKUESPILLERFORBUND, SKT KNUDS VEJ 26, 1903 FRB C, ATT: SOMMERHUS.

ANSØGNINGSFRISTEN ER 26. FEBRUAR, OG DU KAN FORVENTE SVAR I LØBET AF UGE 10.

SÆT EN ANNONCE I SCENELIV OG NÅ UD TIL HELE BRANCHEN.

DET ER BILLIGERE END DU TROR!

TJEK VORES ANNONCESPRISER PÅ WWW.SKUESPILLERFORBUNDET.DK UNDER SCENELIV OG ANNONCE-INFORMATION.

SCENELIV

SCENELIV udgives af Dansk Skuespillerforbund og udkommer 10 gange årligt.
Oplag: 3300 eks.
Abonnement: 425 kr. p.a.

MAGASINET SCENELIV

Dansk Skuespillerforbund, Sankt Knuds Vej 26,
1903 Frederiksberg C.
Telefon: 33 24 22 00
Fax: 33 24 81 59, man.-fre. 9-12 og 13-15.
dsf@skuespillerforbundet.dk
www.skuespillerforbundet.dk

Artikler, læserbreve o.lign. sendes til:
pmm@skuespillerforbundet.dk
Redaktion: Pia Møller Munksgaard, Katja Holm (ansv.).
Tryk: KLF Grafisk Hus. Grafisk design: bilgrav-bilgrav.

ANNONCEPRISER & FORMATER (B X H)

Helside annonce	(170 x 270)	kr. 9.000
2/3 side annonce	(170 x 192)	kr. 6.000
1/2 side annonce	(170 x 133)	kr. 5.000
Top-annonce	(170 x 60)	kr. 2.000
VISITKORT-annonce	(112 x 30)	kr. 600
Medlemsannoncer	(112 x 30)	kr. 300

Annoncemateriale skal afleveres reproklart, digitalt på CD eller mail i pdf-format. Alle priser tillægges moms og evt. farvetillæg.
Særlige annonceønsker: Kontakt Tine Fangel - tlf. 33 24 22 00

DSF'S BESTYRELSE 2009/10

Katja Holm (formand), Laura Bro, Julie Carlsen, Peder Dahlgard, Christian Damsgaard, Mette Frank (suppleant), Rasmus Hammerich, Lars Huniche, Ole Jacobsen (suppleant), Laura Kold, Lars Lippert, Johannes Mannov, Hassan Preisler, Ina-Miriam Rosenbaum, Jacob Stage, Pernille Sørensen.

DSF'S SEKRETARIAT

Formand: Katja Holm
Direktør: Mikael Waldorff
Kommunikationschef: Pia Møller Munksgaard
Bogholder: Lis Jespersen
Regnskabsfører: Heidi Holm Madsen
Juridiske konsulenter: Maj Hagstrøm og Nanna Klingsholm
Forbundsjurister: Beritt Lassen og Magnus Homann Poulsen
Socialkonsulent: Nanna Møller
It-manager: Sengül Kaya
Kursus- og Legatsekretær: Karin Iversen
Sekretær for formand og direktør: Tine Fangel
Filmex: Jette Rydder og Kristine Staffeldt.
Omstilling/Sekretær: Hanne Arlund

PICS: 'KUNST' på Svalegangen i Århus med bl.a. Lars Ranthe, Kristian Ibler og Paw Henriksen. Foto: Morten Fauerby.

DEADLINE TIL NÆSTE NUMMER: 15. JANUAR

INTERESSE FOR DUKKETEATER

NY SCENE FOR DUKKE- OG ANIMATIONSTEATER PÅ VEJ I ÅRHUS. FLERE OG FLERE TEATRE EKSPERIMENTERER MED DUKKER OG ANIMATION PÅ SCENEN. MEN EN EGENLIG UDDANNELSE MANGLER, LYDER DET.

LÆS MERE I FEBRUAR.

'Den grimme ælling' på Teater Reflektion.
Foto: Presserum

MED ØNSKET OM ET GODT NYT ÅR

Der er for mig ofte en skelnen mellem mit private jeg og mit fagforenings-jeg.

På nogle områder er de to adskilte størrelser, men på andre områder hænger de uløseligt sammen, og mine ønsker og forhåbninger for scenekunsten og filmkunsten blandes sælsomt sammen med mine egne mere jordnære ønsker.

Det oplevede jeg ganske tydeligt da jeg skulle skrive juleønskeseddel til mine forældre. Pludselig kunne jeg ikke finde ud af hvorvidt jeg skulle ønske mig et gavekort til H&M, tilskud til en ny sofa eller ændring af refusionsstøtten til egne teatrene. Jeg valgte ikke at skrive det sidste på, for jeg tror ikke mine forældre ville kunne honorere dette ønske.

Men det betyder ikke, at jeg ikke godt kan ønske mig det andetsteds fra.

Jeg ønsker af hele mit hjerte at der bliver tilført flere midler til hele scenekunst- og filmområdet.

Taget i betragtning af at disse to områder giver pengene en del gange igen må det egentlig være at betragte som en 'julegave begge veje'.

Julen er nu vel overstået, og mit ønske er ikke gået i opfyldelse. Endnu.

Men jeg har mange ønsker for vores ind imellem trængte branche. Og jeg vil benytte starten på det nye år til at dele bare nogle af dem med jer på denne lederplads.

Jeg ønsker at rammestyringen til egnsteatrene falder bort. Jeg ser det som en ødelæggende instans, som kræver, at et egnsteater dør, før et nyt kan opstå.

Jeg ønsker, at der tilføres yderligere ressourcer til de små storbyteatre. De laver meget og god kunst for ganske få midler. Hvor ville det være dejligt, hvis de for en gangs skyld ikke skulle vende hver en femøre (når ja, hver 50-øre så) for at få kunsten til at hænge sammen.

Jeg ønsker at der tilføres flere midler til Scenekunst-udvalget, så de kan give midler til de projekter, der skal have støtte, i stedet for nu, hvor de må vælge så mange ting fra på grund af økonomiske mangler.

Jeg ønsker et fast sted til de frie projekter og de hjemløse teatre. Et sted de kan være i mere end et år, og uden næsten dagligt at skulle rende politikerne på dørene for at få lov.

Jeg ønsker flere ressourcer til dansen. Det kan ikke passe, at dansen får tilført så få midler, og at de midler, der tidligere gik til Shaufussballetten, nu skal bruges på andre områder.

Jeg ønsker flere midler til børneteaterområdet - dette særegne område, der skaber fremtidens teatergængere og kommer ud i alle ender af landet.

Jeg ønsker mig, at det ikke lykkes filmproducenterne i offentligheden at udøve det urimelige lønpres på skuespillere og andre filmarbejdere, som de - nogle mere end andre - i øjeblikket forsøger på i interviews og andre steder.

Jeg ønsker en forståelse blandt politikere og befolkning for, at kunst er mange ting og ikke elitær. At kunst er alt lige fra tv søndag aften til Det Kongelige Teater, børneteater, cabaret, musicals, fra Shakespeare til dans.

Jeg ønsker et stærkt forbund med medlemmer, der er ved, hvad de er værd, og ikke siger ja 'for chancens skyld' (selvom det kan være fristende), men holder fast i, at det at være glad for sin metier ikke er det modsatte af at få løn.

Vi er et område, der indimellem godt kunne nyde lidt mere respekt i det omgivne samfund.

Ønskerne, som I ser, er mange, og nye kommer hele tiden til. Opgaven bliver at få ønskerne til at blive til virkelighed. Nå ja, og slutteligt ønsker jeg mig såmænd stadig en sofa, men den kommer til at vente et par år endnu. ■

Katja Holm,
Formand for Dansk Skuespillerforbund

Velkommen til 2010

BARTENDERE

9. - 22. januar 2010

På utallige opfordringer
genopsættes forestillingen, hvor pub-
likum starter med en drink i baren – og
aldrig kommer videre.

pressen skrev: "En aften på Taastrup
Teaters bar kan varmt anbefales.
Sårbart, rørende og bevægende.
En anderledes oplevelse
af de sjældne."

Instruktion: Martin Miehe-Renard
Med: Martin Miehe-Renard og Max Hansen

Bestil dine
billetter nu!

BILLETTER:
4335 2771

ТРИ СЕСТРЫ TRE SØSTRE АНТОН ТЈЕКHOV

Tre Søstre
er en komedie,
der frisætter
de store følel-
ser og på en
underfundig måde
forholder sig til
nogle af tilværel-
sens mest eksisten-
tielle spørgsmål.

Instruktion og
scenografi:
Gitte Kath

Musik:
Claus Carlsen

Med:
Marie Mondrup,
Margit Szlávik,
Pernille Albæk,
Andersen, Anne Gry
Henningsen,
Connie Tronbjerg.

Produceret af
Taastrup Teater
og Teatret Møllen

4. - 20. februar 2010

TA
AS
TR
UP
TE
AT
ER